

13 februarie 1923 г.

Милостивый государь!

Ромэн Роллан recomandă mie să mă adresez Dumneavoastră, propunându-vă să scrieți pentru revista «Беседа» un articol despre literatura română contemporană.

«Беседа» — журнал, посвященный исключительно вопросам литературы и науки; цель его — информировать Россию по вопросам духовной жизни Западных стран. Первая книга журнала выходит в свет в марте месяце. В числе его постоянных сотрудников — Р. Роллан, Г. Уэллс, Мартинес Сиерра, Франц Эллэнс, Андрэ Жермэн. Научным отделом заведуют проф. Бруно Адлер и Федор Браун. Литературным — нижеподписавшийся, поэт Владислав Ходасевич и А. Белый.

Я очень просил бы Вас, М. Г., принять мое предложение сочувственно. Мне кажется, что в наши тяжелые дни духовное единение европейской интеллигенции имеет более глубокий смысл, чем оно имело когда-либо раньше.

С нетерпением жду ответа и желаю Вам всего доброго.

М. Горький

Fürstenwalde, Saarow

13 februarie 1923

Stimate domn!

Romain Rolland mi-a recomandat să mă adresez Dumneavoastră, propunându-vă să scrieți pentru revista «Беседа» un articol despre literatura română contemporană.

«Беседа» este o revistă consacrată exclusiv problemelor de literatură și știință; scopul său este de a informa Rusia asupra problemelor vieții spirituale din țările occidentale. Primul volum al revistei va apare în luna martie. Între colaboratorii ei permanenți se numără — Romain Rolland H. Wells, Martinez Sierra, Frantz Hellens, André Germain.

Secția științifică este condusă de către prof. Bruno Adler și Feodor Braun. Cea literară — de către subsemnatul, poetul Vladislav Hodasevici și A. Belii.

Vă rog mult, S(timate) D(omn), să primiți propunerea mea cu amabilitate. Mi se pare că în zilele noastre grele unitatea spirituală a intelectualității europene are un sens mai profund, decât l-a avut până acum.

Aștept cu nerăbdare răspunsul și vă doresc toate cele bune.

M. Gorki

Fürstenwalde, Saarow.

München, 19 februarie 1923

Schönstrasse 124

Prea Stimate Maestre,

Am citit cu emoție scrisoarea Dumneavoastră: fiind în vîrstă de patruzeci și șapte de ani, eu mi-am format personalitatea într-un timp cînd se obișnuia ca artiștii, gînditorii și savanții să fie respectați mai mult decît toți ceilalți oameni. Consider deci invitația Dumneavoastră ca o mare cinste pentru mine și mă voi apuca îndată să scriu cu dragoste articolul pe care mi-l cereți, cu atît mai mult cu cît știu ce ecou profund au valorile spirituale în eroicul suflet rusec.

Eu cred că fiecare om, cîstit în sufletul și în conștiința sa, trebuie să manifeste o ură neîmpăcată față de naționalism, care a făcut omenirea să sufere înfinit mai mult decît toate celelalte calamități luate la un loc.

Sper, prea onorate maestre, că sînteți sănătos și destul de mulțumit, după o viață plină de lupte și de frămîntări, și vă rog să primiți expresiunea sinceră a simpatiei mele vii și a înaltei mele considerații.

H. Sanielevici

¹ Scrisoarea a fost publicată în *Переписка А. М. Горького с зарубежными литераторами*, Изд-во АН СССР, Москва, 1960, p. 298—299.